

Komentář k evangelium: Odpočinek zrozený z lásk

Evangelium a komentář k 16. neděli v mezidobí. „Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech“. Ježíš spočívá vnitřně pohnutý a s radostí hledí na tyto muže a ženy. I my si odpočineme, když budeme schopni spolu s Kristem znovu objevit smysl své práce a povinností, když budeme vnitřně pohnuti před

druhými a budeme na ně hledět s radostí.

21.07.2024

Evangelium (Mc 6, 30-34)

Apoštolové se shromáždili u Ježíše a vypravovali mu všechno, co dělali a učili. Řekl jim: »Pojďte i vy někam na opuštěné místo a trochu si odpočiňte.« Pořád totiž přicházelo a odcházelo tolik lidí, že neměli čas ani se najíst. Odjeli tedy lodí na opuštěné místo, aby tam byli sami. Mnozí je viděli odjíždět a poznali jejich úmysl. Ze všech měst se tam pěšky sběhli a byli tam před nimi. Když *Ježíš* vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech.

Komentář

Ježíš hledá osamělé místo k odpočinku. Přišlo za ním tolik lidí, že si ani nenašl čas na jídlo. Vydali se lodí na opuštěné místo, ale jakmile tam dorazili, našli zástup lidí, kteří ho hledali. Ježíš se na ně soucitně dívá, zapomíná na odpočinek, zůstává s nimi a učí je mnoha věcem.

Celý Ježíšův život je prodchnut láskou. Pracuje z lásky a odpočívá z lásky. Ježíš odpočívá při pohledu na zástup, dívá se na ně s láskou, je vnitřně dojat každým z nich.

A tak nás učí, jak sez lásky rodí pravý odpočinek. Odpočinek, který obnovuje, který nám umožňuje dívat se na druhé a radovat se s nimi.

Naopak, když se díváme na sebe, když hledáme odpočinek a myslíme jen na sebe, pak nás žádný odpočinek dostatečně neobnovuje. Někdy si myslíme, že potřebujeme nějaký čas odpočinku, protože jsme nespokojeni se svou prací a chceme od ní utéct. A

hledáme zábavu, která nám pomáhá uniknout z reality, ze života, od druhých. Ale nakonec takovýto odpočinek zanechá vnitřní nespokojenost.

Ježíš Kristus si jde odpočinout, ale ne proto, aby na tento zástup zapomněl, ale aby se mu mohl věnovat. Proto když jej spatří, dává se do jím služeb, protože ví, že jediný způsob, jak si opravdu odpočinout, je otevřít se lidem.

Totéž se děje i nám. Kolikrát se nám stalo, že jsme po únavném dni, když jsme přišli domů, zapomněli na únavu, protože nás něco zaujalo a my jsme se tím zabývali, aniž bychom mysleli na cokoli jiného.

To, co nás nutí odpočívat, není nicnedělání, ale objevování lásky, která stojí za naším životem, objevování Boha Lásky, který byl v našem dni, objevování našich lásek. To, co potřebujeme k odpočinku, je

zastavit se, abychom se nechali pohnout k radostnému pohledu na druhého.

Právě Bůh nám nabízí neděli k odpočinku. Bůh nám říká: „zastavte se, zastavte se na chvíli; uvědomte si, kdo jste; nechodte příliš rychle životem; když jdete příliš rychle, ztratíte tu správnou perspektivu“.

Potřebujeme se zastavit, abychom rozjímali o tomto světě a těšili se z něj, abychom žili ve chvále a vděčnosti, abychom se podívali na svou rodinu, přátele, práci a řekli si: „Jak je život krásný“. Podívat se, co nosíme ve svých srdcích, jestli jsme je během tohoto týdne naplnili popelem, nebo ohněm lásky.

Zkrátka uvědomit si znovu, že jsme Boží děti. Jak nám radí svatý Josemaría: „Odpočívejte v božském synovství. Bůh je Otec - váš Otec - plný něhy a nekonečné lásky. - Mnohokrát ho oslovujte Otče a

říkejte mu - o samotě - že ho milujete, že ho máte velmi rádi, že cítíte hrdost a sílu, protože jste jeho dětmi“ (Výheň 331).

Ježíš spočívá v klidu a je vnitřně dojatý, když s radostí hledí na tyto muže a ženy. I my si odpočineme, když dokážeme spolu s Kristem znovu objevit smysl své práce a povinností, když jsme vnitřně dojati před svým manželem, manželkou, dětmi, bratry a sestrami, přáteli a s radostí na ně hledíme.

Luis Cruz // Photo: Patrick Schneider- Unsplash

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-odpocinek-zrozeny-z-lask/> (20.02.2026)